

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tariful, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Stări frumoase in Scoția și Scandinavia.

Un ziar din București aduce un articol despre stările sănătoase ajunse în țările numite în ce privește beuturile spirtoase. Estragem din el următoarele:

Alcoolismul (patima beuturii) este unul din flagelurile cele mai groaznice ale timpurilor noastre. El dărepenează sănătatea individului, transmite copiilor slăbiciunile părinților, arde trupul și tîmpește sufletul. Unde otrava lui s'a strecurat, urmările zdrobitoare se lătesc cu o siguranță neînduplecată; corpul social se descompune și ființa însăși a națiunii este compromisă.

Aceste ziceri le întărește apoi prin pilde. Intre altele spune, că un învățat francez socotește la 1.555,757.296 de lei (coraone) suma pe care singură Franța o cheltuiește pe urma beuturilor.

Vorbind de modul cum se duce lupta în contra beuturii în diferite state ajunge la încheerea că numai prin legi, fie ele cât de bune, patima asta nu se poate stirpi, ci lupta trebuie susținută mai ales de eforturile societății.

O dovadă strălucită ne dau în această privință țările Scandinave, zice numita foaie.

În 1855, Svedia a primit o lege după care vânzarea în detaliu (în mic) nu se acordă decât celor cari au obținut o patentă; în același timp numărul licențelor de vânzare, este măsurat nainte pentru fiecare an, și la începutul anului autoritatea pune licențele la licitație. La această licitație nu se pot înfățișa decât oameni de cinste.

Iată legea. Să vedem acum, cum a fost folosită.

Folosindu-se de puterea pe care o dă legea societăților, un număr oarecare de societăți de temperanță luară ele în mână licențele, spre a le folosi

într'un scop igienic, și așa încât să restrângă beutura alcoolului.

Fiecare local este pus sub conducerea unui om cu plată fixă, și care nu are nici un câștig din vânzarea beuturilor; în schimb însă, acest conducător poate să tragă foloase, deosebit de plată, din vânzarea mâncărilor și beuturilor nespirtuoase. Cu chipul acesta el n'are nici un interes să îndemne pe oameni la beutura rachiului, și astfel înrîurirea nenorocită a cărcimarului a fost înlăturată.

Localul însuși de cărcimă, printr'un regulament al societăților de temperanță, e făcut să fie prea puțin prietinos beutorului. Vânzarea pe credit (pe datorie) este oprită de tot, ear' prețul beuturilor în mic e foarte scump, și nici un mobil care să îndemne pe mușteriu să stee în cărcimă: în ea scaune nu sunt; fumatul e oprit; n'ai voe să vorbești cu glas tare; n'ai voe să mai stai după-ce ai fost servit, etc. În același timp, alături este o sală frumos mobilată, un adevărat restaurant de temperanță, unde se pot lua mâncări și beuturi nespirtuoase.

Localurile aceste se deschid la 8 sau 9 dimineața și se închid la 9 seara. *In ajun de sărbătoare sau de Duminică se închid la 5 ore, deci înanite de ceasul când se face plata muncitorilor, și rămân închise până a treia zi.* Tot așa se face în zile de alegeri, de târg, și totdeauna când în oraș este un număr de oameni mai mare ca de obicei, ele stau închise!

Iată acum și urmarea:

În Svedia, unde nainte cu 60 ani atâta beătură trecea, că se venea 23 litri de spirt de tot capul de om al țării, în 1876 spirtul mistuit de cap de locuitor era numai 6 litri, ear' în 1896 este numai de 3 și jum. Sfirșit minunat acesta pentru o națiune! În Norvegia, se mistuia în 1876 3-35 litri de spirt de capul de om, ear' în 1890 abia 1 litru și jumătate!

Este lămurit, că sfirșiturile aceste se datoresc modului inteligent cum au știut să profite societățile de temperanță de favorul legii, și de ajutorul diferitelor legi în contra spirtoaselor.

Numai prin societăți de temperanță și legi contra beuturilor se poate combate mai cu folos flagelul spirtului. Dar' nu e de ajuns să se răspândească în popor ideile de stîmpărare. Mai e de lipsă să i-se dea și mijloacele de-a scăpa de ispita spirtului. De aceea, trebuie să înlocuim cărcima cu localul de temperanță, din care să fie scos spirtul. În Anglia sunt astăzi 7000 de „cafenele de temperanță“, instalate în așa fel încât să atragă cât mai mult pe consumator...

Ce sameni, aceea răsare!

— Agonisirea sîmîntei. —

Suntem în ajunul timpului de agonisire a sîmîntei pentru anii viitori. Și fiindcă știm că cei mai mulți țărani ai nostri au neiertatul obicei de a pune întreagă sîmînta ce le-o dă grăul sau sîcara sau ovîsul sau orzul, la un loc, și din acelaș hîmbar folosesc pentru pâinea casei, din acelaș duc în târg și din acelaș (din ce le mai rămîne pe fund!) sîmîntă, — vom vorbi azi ceva despre alegerea și îngrijirea grăunțelor pe care voim să le folosim de sîmîntă.

Agonisirea de sîmîntă este o treabă mare în plugărie; pentru-că »ce sameni aceea răsare« și *dela bunătatea sîmîntei atîrnă în mare parte roada îmbelșugată.* Și aceasta nu numai în ce privește grăul, sîcara și alte spicoase, ci și toate celelalte soiuri de sîmîntă: de cucuruz, măzeriche, trifoiu, lucernă, etc. și tot felul de legumi. De aceea toți plugarii trebuie să pună o deosebită îngrijire pe producerea de sîmîntă aleasă!

Sîmînta trebuie aleasă cu cea mai mare îngrijire. Unii dau sfatul, ca ale-

gerea să se facă, numai după clăi și snopi, *ci chiar după mănunchi și spice*. S'a adeverit că în unele clăi sunt snopi cu spice și grăunțe mai bine dezvoltate decât în altele, după-cum cutare petec de loc a fost mai bine gunoit și mai scutit de împregiurări nepriincioase. Nici chiar în acelaș spic nu sunt grăunțele asemenea. Cele din jos și din vîrf sunt deobicei mai puțin dezvoltate, decât cele dela mijlocul spicului.

Eată cum fac unii plugari pentru a agonisi sîmîntă aevea bună: Ei aleg un cap de loc din cele mai roditoare și unde holda e mai frumoasă și mai deopotrivă. Holdei din acest cap de loc îi dau toată îngrijirea: îl plivesc de mai multe-ori pentru-ca să se stărpească ori-ce burueană, se alege sîcara din grâu, și se și sapă. Astfel de lucrări nu rămân nerăsplătite, și nu mai ales când e vorba de producerea sîmînteii.

Holda aceasta de sîmîntă nici-odată nu o seceră în pîrgă, ci o lasă să se coacă pe deplin pînă e încă în picioare. La secerat se poartă de grije, ca spicele să nu se scuture, căci prin scuturare ne lipsim în totdeauna de grăunțele cele mai bune de sîmîntă. Unii aleg din mănunchiu spicele cele mai frumoase, ca ele să fie unul ca unul. Astfel adunate: grăul, sîcara, etc., se păstrează neîmblătite pînă în ajunul sîmînatului, căci în paie grăunțele se păstrează mai bine. Imblătitul nu se face cu mașina, ci cu îmblăcii. Cu chipul acesta căpătăm numai grăunțe în-

tregi; pe când din mașină mare parte a grăunțelor se frînge și se spintecă. Astiel de grăunțe nu răsar și trebuie să se samene cu mult mai multă sîmîntă decum se samenă odinioară, când treeratul se făcea cu îmblăcii, și, dacă ar și răsări, dau naștere la o roadă nevoiașă.

Mare grije se poartă și de alegerea și curățirea acestor grăunțe de sîmîntă. Ele se aleg prin vînturat. Se aruncă adecă cu o vînturătoare pe arie, așa cum se făcea odinioară, pînă a nu avea mașinile de îmblătīt și cele de ciuruit. Sîmîntecele cele mai mari și mai grele, adecă cele mai potrivite pentru sîmînat, se duc mai departe pe arie, cele mijlocii urmează în rîndul al doilea, ear' coadele și pleava la urmă. Sîmîntecele din frunte se aleg din celelalte cu ajutorul unei mături reschirate, se mai trec încă odată prin ciur și prin trier, astfel că rămîne numai firul grăului.

Am dori ca plugarii nostri să țină seamă de aceste sfaturi scoase din pățania multor economi luminați; căci numai făcînd treptat îmbunătățiri în toate vom putea nădăjdui și la îmbunătățirea sortii noastre.

ROMUL SIMU

Coasa în locul secerei.

Pentru întregirea articolului nostru din numărul trecut despre secerat, stăruind de nou asupra introducerii cositului cu coasa împedecată, la grâu și

— Ce? par'că o să te vadă ori ai să-l vezi? Pleci de grabă.

Vorbele blînde ale mamei Zoitei o înduplecară. Irina luă ciobotele la subțioară și plecă în spre curte. Cu cât se apropia mai mult de curtea boerească, cu atîta simțea că i-să îneacă suflarea. De câte-va ori s'a oprit în loc nehotărîtă. Ii venea să se întoarcă acasă. Și tot așa, luptînduse cu ea însăși, se vîzî întrînd pe poarta curții boerești. O luă pe lîngă gard, mai departe de casa boerească, în spre grajd. Vasile o aștepta în ușa bucătăriei. O zări.

În ceardacu curții, cuconu Ieni, mîncat și bîut își lua cafeluța, trăgînd tacticos din țigareta de chihlibar cu imaneaua cît nuca de mare. Printre rotogoalele de fum, privea vesel stogurile de fân din vale și hambarele pline cu grâu și popușoi.

la toate spicoasele (afară de sîcară) repetăm și adaugem următoarele:

Cosirea grăului cu coasa împedecată se face, cum am zis, sau dela holdă în laturi, sau cătră holdă. În cazul întăiu pot urma fără împedecare mai mulți cosași, unul după altul; în cazul al doilea, pe urma cosașului trebuie neapărat să urmeze un adunător, femeie sau copil, care să pună la o parte, pe legături, grăul cosit, ce rămîne culcat pe grăul în picioare. Cositul înspre holdă se face mai cu samă pentru încunjurarea scuturării grăunțelor, când grăul este foarte copt.

Pentru legat și clăit ajunge un om mare după 6 cosași. De alt-cum împertirea muncii, unde sunt 2—3 s'au mai multe persoane de lucru, urmează de sine; căci nu e cine știe ce treabă mare de pus la cale. Atîta stă, mai pe sus de ori-ce îndoială, că cosirea cu coasa împedecată este vrednică de luare aminte a tuturor pentru ieftinătatea și sporul neasîmînat mai mari față de seceratul obicinuit; și de aceea în foarte multe casuri e de a i-se da întăietatea.

Grăul căzut și încurcat nu se poate aduna cu coasa, ci numai cu secerea.

Sîcara, fiind lungă în paiu, se seceră de obicei numai cu secerea. Cositul merge mai greu, căci ea se încurcă ușor.

Orzul e de dorit să se adune

Vasile, îndreptîndu-se în spre ceardac într'adins ca să-l vadă cuconu Ieni, eși înaintea Irinei.

— Bre Vasile strigă cuconu Ieni cu accentul lui grecesc, asta ție fata?

— Da Boerule!

— Ia s'o vîd și eu!... veniți în coace!

Irina simțea căi se tae picioarele când auzi că-o chiamă. Ochii i-se pînjinise. Mai mult împinsă de tatăl-sîu, pășia spre ceardac.

— Hai, fă Irino, să te vadă și boeru; că uite te chiamă!

Irina n'a știut cum a ridicat scările ceardacului. S'a împedecat de vr'o două ori.

— Ah! știi, că ai fată frumoasă, bre Vasile!

— Apoi deh! boerule, D-zeu mi-o dat-o așa!

FOIȚĂ

INDURARE

— NUVELĂ —

(Urmare)

A doua zi de dimineață, mama Zoita și Irina au plecat la cîmp. Toată ziua aceea, mama Zoita o luă cu binișoru. Irina se simțea mai liniștită. În spre seară, se întorceau acasă: ajunse în ogradă, mama Zoita o rugă cu blîndețe să ducă la curte ciobotele lui tată-sîu. Irina se uita trist în pămînt.

— Le duci, zicea mama Zoita, le dai, și pleci repede. Ce? N'ai să stai acolo!

— Zău mamă, de câte ori mă gîndesc la boeru acela, par'că m'apucă un fel de cutremur!

mai ales cu coasa împedecată; ear' ovėsul numai cu aceasta.

*
Vom zice câteva cuvinte și despre seceratul cu mașina, cu toate-că pentru proprietarii mici și mijlocii acest mod de secerat nu are nici o însemnătate. E drept, că mașinile sunt foarte spornice, și ele taie nu numai mult, ci și bine; cu ajutorul lor se cruță puterea omului; dar' ele sunt foarte scumpe, și din pricina că abia se pot întrebuința 10—20 zile într'un an, ear' după 3—4 ani devin cu totul netrebnece, introducerea lor întimpină mari pedeci chiar și în economiile mari și mijlocii. De economiile mici nici nu mai vorbim. Cumpărate chiar pe calea însoțirilor sau tovarășiiilor ele nu se plătesc, pentru-că în câteva zile toți tovarășii ar avea trebuință de ele, și apoi de aici în colo stau în unghet nefolosite.

Mașinile de secerat sunt de mai multe soiuri. Unele mai simple și ușoare costau ceva peste 400 coroane, altele înđoit, întreit și chiar înpătrit. La cele din urmă se cere putere mai multă (4—6 boi) dar' apoi se și poate seceră loc de 7—9 jugere la zi, și ce se seceră ese și legat pe dată.

Cum de introducerea mașinilor de secerat în economia mică nici vorbă nu poate deocamdată, și cum de altă parte seceratul cu secerea este anevoios și costisitor, repetăm, este foarte de dorit, ca fiind în interesul plugarilor, să se facă încercări pretutindenea cu *coasa împedecată* sau cu greblă. In-

cercările sigur au să isbutească și astfel ea se va introduce apoi negreșit în toate părțile. Ear' această înoire are să fie un pas înainte în purtarea plugăriei.

Căratul și adăpostirea bucatelor.

Bucatele trebuie cărate după ce ele s'au uscat în clăi pe deplin. Firește că spre acest sfirșit e de a se alege un timp priincios, cu soare sau noros, lucru de căpetenie e ca bucatele să se pună la adăpost, fiind sbicite. Jilave fiind, ele s'ar putea ușor încinge.

Ivindu-se un timp potrivit pentru cărat, acela trebuie folosit cât mai bine punând în serviciul căratului toți oamenii și toate animalele, de cari dispunem, în cas de trebuință alergând și la ajutor străin, pentru plată. Rar să se potrivească mai bine zicătoarea: „Ce poți face astăzi, nu lăsa pe mâne“.

Bucatele, cărate acasă, se adăpostesc parte în stoguri, parte în șiri sau jirezi, și parte se pun sub acoperiș. Cine are puțința de-a le adăposti în modul din urmă, le scutește de cele mai multe nevoi; dar' și în stoguri și șiri bine întocmite, și puse pe timp priincios, bucatele stau cât de bine până la timpul treeratului.

Stogurile și șirile se așează de oameni aevea pricepuți și îndemnatici. Sub coperiș sunt mai ușor de așezat, căci nu se cere atâta dibăcie, ca la întocmirea stogurilor și șirilor.

repede ochii în pământ. Zări o barbă stufoasă și neagră, care îi acoperea toată fața, sprincenile mari, firele din ele să atingeau cu firele din barbă și un nas ca o leucă între doi ochi mici și negri ca porumba.

— Ei, ce zici fetică Irino?... Vii?

— Da spune și tu, fă Irino, ceva, zicea Vasile, îmboldind-o în spete.

— Eu, nu știu, boerule... zicea Irina sficioasă. Cum să viu aici dacă nu știu să fac treaba?... Eu știu să muncesc la câmp... ce să fac aici?

— Cum nu știi să faci treaba, zicea cuconu Ieni. Ce? Ai să ajuți jupănesei Linei: să mături prin casă, să aduci de mâncare la masă și să faci așternuturile. Nu-i mare treabă. Ai să înveți tu!

— Deh! știu eu, răspuse Irina. Să vedem ce zice și mama.

Dacă nu s'ar putea adăposti în clădirile economice întreagă agoniseala, sub coperiș de regulă se pun bucatele mai de preț; cele de a doua mână, s. p. ovėsul și orzul, se pun în clăi și stoguri.

Locul pentru clădirea stogurilor și șirilor trebuie să fie ceva mai ridicat și svântat, pentru-ca să nu se scurgă apa pe sub ele, și pentru-ca snopii din fața pământului să nu tragă umezeală.

Spre a-și scuti bucatele de umezeală, unii pun numai un așternut gros de paie, alții crângi de lemne și peste ele paie, ear' alții fac un temeiu din grinzi de lemn, și ear' alții chiar din fer. Pentru scutirea bucatelor contra șoarecilor, grinzile sunt sprijinite pe cuie, în partea deasupra în formă de clopoșe, astfel că șoarecii nu se pot ridica în stog. Deasupra stogurile și șirile se acoper bine pentru a fi scutite de ploae.

Atât bucatele adăpostite sub coperiș, cât și cele din stoguri și șiri trebuie asigurate contra focului. Asigurarea bucatelor este o treabă mare, de care însă plugarii noștri, spre nespusă pagubă a lor, prea rar țin sama.

VIIERIT

Vieri, luptați bărbătește contra peronosporii!

An de an se perde mare parte din roada viilor noastre din pricina, că peronospora nu este combătută. Sunt comune unde contra peronosporei nu

— Ce să zică mă-ta?... Asta nu-i treaba ei răspuse repede Vasile.

Se auzi un sgomot în grajd; caii se băteau.

— Fugi, bre Vasile, și vezi ce-e.

— Ia roibu cela, nu să astêm-pără, cucoane, mușcă iapa.

Vasile să răpezi înspre grajd. Irina să ținu repede după el. Când să dădu jos din ciardac, i-se păru că-i luase cine-va o greutate de pe spete; resuflă mai liber. Trecu pe lângă ușa bucătăriei; jupăneasa Lina îi aruncă o căutătură încruntată. Era geloasă; știa obiceiurile boerului. Irina nu pricepu nimic.

— Eu mă duc, tată, strigă ea în urma lui Vasile, care să grăbea să între în grajd.

— Mai stai Irino, strigă el.

Ea să făcu că n'aude și plecă repede pe poartă. Fugea înspre casă uitându-se des înapoi. Tot i-să părea

— Cum te chiamă fetică?

Irina cu ochii în pământ și cu gura încleștată, n'a putut răspunde nimic.

— Irina, o chiamă, cucoane!

— Da ce fetică, tu nuștii să vorbești? întrebă răsând cuconu Ieni.

— Ba știe ea, cucoane... da e cam slabă de fire... așa... nu-i deprinsă cu lumea!

— Ei, vrei să vii la mine fetică? Să faci treabă în casă. Iți dau zece galbeni pe an, de mâncare și îmbrăcăminte, și dacă vei sta mai mult și vei fi de treabă, iți voi mai da și doi giuncani când te vei mărita.

— Ea cum nu cucoane! Vine! Auzi vorbă, răspuse Vasile. Când a dat peste dânsa un noroc așa...

Cuconu Ieni făcu o mișcare. Scirșitul scaunului o făcu să-și ridice ochii. Numai o clipă zări fața lui și își lăsă

se luptă de loc, ear' în altele de tot puțin și în mod neîndestulitor. Astfel de comune perd prețuri însemnate și pe viitor vor perde tot mai mult, dacă nu vor face întrebuițare în măsură deplină de toate cerințele neapărat de lipsă.

Și de ceea-ce trebuē sē ne plângem noi, se plâng și gazetele săsești și ungurești. Gazeta economică săsească din Sibiu, s. p., între altele, zice și următoarele: „E de neînțeles, că oame-nii, în loc de a-și mări venitele economiei prin o lucrare înțeleaptă, acurată și punctuoasă, și în acest cas prin pornirea luptei regulate contra peronosporei a-și asigura venitele din vii, în ușurătatea minții apucă bēțul de călător pentru a-și căuta mântuirea în depărtări. Totuși e rușine, că un „țeran liber“, în loc de a-și întrebuița lucrul mânilor sale, cu prevedere și înțelepciune spre folosul economiei și familiei sale... merge sē se facă rob aceluia, care mintea dată de D.-zeu o știe întrebuița mai bine“.

Am scos aceste cuvinte din foaia săsească, pentru-că și plugăria noastră tot mai mult este cuprinsă de boala cea primejdioasă a pribejirei, adecă de-a lua lumea în cap. Și pentru-că și noi, ca și alte neamuri, făcând întrebuițare înțeleaptă de lucrarea mânilor noastre, de grădina și moșioara noastră, peste tot de agoniseala noastră, n'am da îndērēt, ci numai înainte și

că o apucă cine-va de spete. Când ajunse acasă, sē liniști. Spuse mă-sii că a chemat-o cuconu Ieni cela! Mi-a zis sē întru fată în casă la el; da eu nu vreau, mamă. O sē muncim amēdouă la câmp. Măcar sē mă omoare tata eu tot nu mă duc, acolo. Mi-e frică, mamă, de boerul cela! Are o barbă și niște ochi!... par'că-i ucigă'l toaca!... Nu mă duc! Zice că-mi dă și doi giuncani, când m'oi mărita; da nu vreau!... Mē mărit eu și fără giuncanii lui!

Mama Zoița o asculta, dându-i dreptate.

— Iacă, mamă dragă, fac destulă treabă și acasă. Cum sē te las singură pe matală. Nu mă duc!

După ce dădu de mâncare paserilor, Irina își luă cofa și plecā în vale la apă. În drum întâlnește pe moș Sandu, venind dela câmp cu o sarcină de

n'am fi siliți sē ne plângem de vremi grele, nici sē luăm lumea în cap.

În acest scop ne poate fi de mare folos buna îngrijire a viilor, și îndeosebi stropirea lor în contra peronosporei. Boala aceasta primejdioasă se respândește cu repejune în toate părțile și, dacă nu vom stropi viile regulat, venitul din ele mereu ni se va împuțina, pân' va sēca cu totul.

Ear' viile, cari se pun din nou, vor putea fi scutite de peronospora numai stropindu-se cu zamă de peatră vênătă.

Am spus și cu alt prilej, că viile trebuie stropite contra peronosporei cel puțin de două ori în an. Dacă vor fi stropite de trei ori, are sē le umble mai bine. Viile tinere, și îndeosebi altoile trebuie stropite și de mai multe ori.

Întâia stropire se face în Maiu, a doua pe la sfîrșitul lui Iunie și a treia prin August.

Întâia stropire se face cu apă în care s'a topit peatră vênătă mai puțină, a doua cu apă în care s'a topit peatră vênătă mai multă și a treia cu o amestecătură și mai puternică.

Și anume la 1 jug. cat. pentru stropirea de primăvară sunt de a se amesteca în 300 litre de apă 3 chilogrami peatră vênătă și 3 chilogrami var nestîns; la stropirea a doua la atâta apă îndoit mai multă peatră vênătă și var, la a treia stropire întreit mai multă peatră vênătă și var decât la stropirea întâia.

fasole în spate. Cum îl văzu, Irina începu sē i-se plângă:

— Tata vrea sē mă ducă cu deasila la curte, moș Sandule și eu nu vreau sē mă duc!

— Ear' o căpchiat, sē vede, tată-tēu acela, fă Irino! Dacă ți-o face ceva, sē vii la mine sē-mi spui. Cu de-a sila n'are drept sē te ducă. Sē nu-ți fie frică!

Irina plecā repede spre șipot. Vorbele lui moș Sandu o înbărbătă așa de tare, în cât își zicea și ea: adecă ce-s așa de proastă sē-mi fie frică! cu de-a sila n'o sē mă ducă el acolo. Ce? o sē mă omoare? De ce adecă atâta chin?

Fața i-se însenină. Se simțea tare și încurajată. Las' sē-mi mai zică încă o dată, gândea ea, și știu eu ce sē-i spun... Am sē-i spun ce zice moș Sandu și moș Șerban de boerul acela; și ea sē pună mâna pe mine!

Pumpele de stropit sunt de mai multe soiuri. În Săsime s'a introdus pompa așa numită Austria, ca una din cele mai bune. Reuniunile noastre economice ar face un serviciu foarte bun membrilor, dacă le-ar pune la îndemână astfel de mașini, și dacă ar ținea prelegeri practice despre stropitul viilor, arătând în faptă cum se gătește zama de stropit și cum și când e de a-se urma la stropirea viei. Dar' și până atunci plugarii noștri sē nu întrelase a combate fără cruțare peronospora, ori unde ea se ivește.

De ce are șoarecele ochii gogonați?

(Din popor).

Ci-că un șoarece ar fi stat odată sub o tufă cu ghindă. Așa, stând el sub tufă, se întemplă sē cadă o ghindă și-l lovi în cap. Țăști! bietul șoarece, tulind-o la fugă. Fugia șoarecele de-i scăpărau picioarele, când în cale se întâlnește cu niște ouē. Ce-i, cumetre șoarece, îl întrebă ele?

Vin Turci
Cu măciuci,
Și-mi dau în cap
Peste cap,
Curge sânge roșior
Ca pusederea de fuior!

Mergem și noi cu tine, zis-au ouēle. Aideți, răspunsu-le-a șoarecele. Merg cu toții ce merg.

Cale lungă
Sē le-ajungă.

Tot îmbărbătându-se așa, Irina sē vèzù întrând pe poarta ogrăzii. Drumul dela șipot și până acasă i-s'a părut așa de scurt!

Ce-o dat peste dēnsa de e așa de veselă! zicea mama Zoița. Irina vorbea și rîdea într'una.

— Eh! da ce crede tata că-s nebună sē mă duc la curte? Las' sē-mi mai zică încă odată, că știu eu ce sē-i spun!

— D'apoi cum, ce-o sē-ți faci, zicea mama Zoița; dacă tu nu vrei!...

— Eh... he! știu eu ce sē fac, zicea rēstit Irina.

Sē înoptase aproape și Vasile nu mai venia la masă, după cum spusese.

— Ce sē-l mai așteptăm, mamă. O fi mâncat acolo, la bucătărie.

Pe la sfîrșitul mesei iată și Vasile pe poartă. Era cu chef.

— Am mâncat la curte, zicea el

Și fugiau de scăpăra pământul,
dar' șoarecele moarte-și făcea de fugă,
când hop că se întâlnesc cu o pisică.
Ce-i, cumetre șoarece, îl întreabă pisica?
Ce să fie, cumetriță dragă?

Vin Turci
Cu măciuci,
Și-mi dau în cap
Peste cap,
Curge sânge roșior
Ca pusederea de fuior!

Merg și eu? Aide! Merg ei ce
merg și fugeau de rupeau pământul,
dar' tot șoarecele înainte și mâța după
el și ouăle cât coala. Se întâlnesc în
drumu-le cu un rac. Ce-i, cumetre
șoarece? Ce să fie, dragă răcușor?

Vin Turci
Cu măciuci,
Și-mi dau în cap
Peste cap,
Curge sânge roșior
Ca pusederea de fuior.

Merg și eu? Aide! — dacă vrei.

Mai fug ei nițel, când iată că se
întâlnesc cu o găscă. — Ce-i, cumetre
șoarece? Ce să fie, găscă găgăită?

Tiugă tutuiiană
Care cânti
Noaptea pe poiană!
— Vin Turci
Cu măciuci,
Și-mi dau în cap
Peste cap,
Curge sânge roșior
Ca pusederea de fuior!

Merg și eu să vă țiu de urit?
Aide, dar' mai repede că ne omoară
Turcii!

Gâsca o ia la fugă, mai în sbor,
mai pe jos și fug cu toții nu glumă,

și m'am abătut și pe la jupănu Dumitru
de-am bătut adălmăș, că, deh! am
întâlnit și eu vizitiu.

Irina se uită mânios la el. Inima
ii bătea tare așteptându-se la fiecare
început de vorbă a lui Vasile să-și
zică ear' ca să vie la curte.

— Iacă, fă Irino, zicea Vasile
vesel de tot, am isprăvit tocmeala. De
mâne ai să vii la curte. Zece galbeni
pe an, îmbrăcăminte, mâncarea și doi
giuncani când te vei mărita.

Atâta a fost de ajuns, și Irina
isbucni.

— Da ce crezi, tată, că o să mă
bagi cu de-a sila? Ți-am spus că nu
vreau. Eu o să muncesc la câmp cu
mama. Mai bine să mor, decât să mă
duc la boeru acela! Arde'ar focu, el
a sărăcit tot satu! Las' că știu eu eh... he!

Vasile rămase încruntat când o
auzi vorbind astfel. Nu se dumeria dacă

până dau de un bordeiu. Dau busna
înăuntru și de frica Turcilor caută fie-
care să se ascundă în câte un colțisor.

Așa racul se viră într'un hărdău
cu apă; pisica fuge sub pat, gâsca
sboară pe sobă și ouăle sar în foc.
Șoarecele rămâne pe urmă, și dă din
colț în colț, că n'are unde să se bage.

Unde să fugă el, unde să se pi-
tească?

Se duce la hărdăul cu apă, îl
apucă racul de nas; se duce să se as-
cundă sub pat, îl sgarie mâța. Să sue
pe sobă, gâscanul îl ciocnește; tuge să
se ascundă la vatra focului, ouăle ples-
nesc, îl stropesc și-i gogonează ochii.

Și de-atunci bietul șoarece e cu
ochii gogonați!

(„Alb.”)

Cristea N. Tapu.

ȘTIRI DE TOT FELUL

**Domnii abonați cari au plătit
numai pe jumătate de an, sunt rugați
a ne trimite prețul abonamentului și
pe jumătatea a doua a anului de față,
ear' d-nii restanțieri să binevoiască a
ne trimite prețul de abonare, fără în-
târziere, ca să nu fim siliți a le înceta
trimiterea foii.**

„**Ardeleana**“ și-a ținut Joi în 4
Iulie de nou adunarea generală, pen-
tru-că cea din April n'a obținut apro-
barea tribunalului. Adunarea a decurs
de astădată destul de repede. S'au luat

aude pe Irina sau pe alt cine-va. Iși
scutură puțin capul, uitându-se încruntat
la ea. Mamei Zoîța începu ear' să-și
tremure carnea de frică. Ear' are har-
țag, își zicea ea.

Irina sta nemișcată și hotărâtă,
privind ținută în ochi pe tată-său.

— Hai?... Ce zici?, nu vrei să vii,
strigă Vasile, repezindu-se spre ea.

Mama Zoîța sări să-l apuce de
mână. Timpul cât Vasile se desfăcu
din mânele Zoîței ajunse Irinei să fugă
pe poartă. Nu s'a mai oprit decât la
casa lui moș Sandu. Intră acolo pe ușă,
plângând,

— Ear' s'a legat de voi? zicea
încruntat moș Sandu.

— Nu mai e chip cu el, moș
Sandule! A sărit să mă bată, pentru
că nu vreau să mă duc fată în casă la
curte.

— Ea las' că-l învăț eu minte!

la cunoștință cu aprobare rapoartele di-
recțiunii și a comitetului de suprave-
ghiere publicate de noi, primindu-se
toate propunerile acelora întocmai; s'a
votat încredere deplină Direcțiunii și
Directorului executiv Dr. I. Mișu, și au
fost realeși în Direcțiune membrii cari
eșiseră prin sorți, anume Dr. I. Mișu,
Nic. Vlad și N. Andrei. Adunarea a fost
o nouă dovadă despre încrederea fru-
moasă de care cu drept se bucură la
acționari direcțiunea de acum cu di-
rectorul său dl Dr. Mișu.

„**Casina română**“ din Orăștie
și-a ținut Duminecă adunarea gene-
rală convocată la timpul său prin foaia
noastră. S'au presintat numeroși membri
și au adus în bună înțelegere felurite
hotăriri prin cari să se urmeze desvol-
tarea progresivă a casinei. S'a pre-
sintat o listă a ziarelor ce să se abo-
neze, cele dela noi aproape toate, ear'
din România revista „Literatură și artă
Română“, etc. Foaia locală „Activitatea“
a fost lăsată afară dintre ziarele casinei,
ear' redactorul ei Laurian Bercian
exchis și dat în judecată pentru-că
după toate provocările, nu a presintat
socoteală despre ayerea casinei pe
timpul din urmă cât a fost cassar al
casinei.

Din România vin știri econo-
mice triste. »Amicul Agriculturului«
spune că marile nădejdi ce le aveau
economii în roada anului de față, au

Moș Sandu eși tăcut pe ușe, trecu
pe lângă caru din mijlocu ogrăzii, puse
mâna pe țăpoi și plecă spre casa lui
Vasile.

Vasile stătea pe prispă, judecând
pe Zoîța, care plângea în casă. Toată
furia lui se descărcase asupra nevestei.

Sandu să opri pe dinafara gardu-
lui, în fața lui Vasile.

— Ia'n ascultă mă Vasile, nu o
să te mai astêmperi tu odată? Mult ai
să chinuești tu femeile astea? Ce a-i
cu fata? de ce o bați?

— Da tu ce vrei?... Ce ai cu
casa mea?

— Ce să vreau?... Ia să-ți arăt!

(Va urma).

fost zdrobite aproape de tot prin ploile mari ale zilelor din urmă cari au provocat revărsări de ape, și prin grindina care a căzut în cantități mari și a zdrobit rău holdele.

Logodnă. Dl. Dr. T. Botiș, profesor seminarial în Arad și-a încredințat de viitoare soție pe d-șoara Maria Cioban, directoarea școlii de fete din Arad.

— Le dorim cea mai deplină fericire!

Dl Victor Bontescu a făcut cu succes strălucit doctoratul în științele juridice. Felicităm sincer pe noul Doctor.

Știre literară. D-șoara Maria Cunțan, cunoscută din numeroase poezii publicate prin revistele noastre și prin foi, tipărește la „Minerva” în Orăștie un drăgălaș volum de poezii. Primele 4 coale (62 pagini) sunt deja gata. Vor costa 75 cr. volumul.

Regele Carol și prințul de coroană german. Se scrie că la invitarea Monarchului nostru, vor asista la manevrele împărătești din anul acesta Regele Carol al României și prințul de coroană german, ca oaspeți. Regele Carol va merge în luna lui August pentru scurt timp la băi în Elveția. La întoarcere se va întâlni în Viena cu prințul de coroană german și va merge împreună cu el la manevrele mari. De aici prințul de coroană german va merge peste Budapesta să facă o vizită scurtă părechii române regale la București.

Concurs de protopresbiter. »Tel. Rom.« publică concursul pentru ocuparea postului de protopresbiter în nou înființatul tract protopresbiterial al Hunedoarei.

Cheltuelile statului român în luna Iunie. M. S. Regele a semnat decretul prin care se face repartitiunea cheltuelilor diferitelor servicii ale statului în luna Iunie v. curent. Datoria publică lei 19.000.000, celelalte ministere 10.082.680, în total 29.082.680 lei.

Cât a costat pe Anglia războiul? Ziarele din Londra anunță, că din cartea albastră împărțită parlamentului englez reese, că până acum războiul din Transvaal a costat pe Anglia

suma de lei 3.605.776.790. (Trei și jumătate miliarde).

Aniversarea căderii Constantinopolului. În ședința de Marți, 29 Maiu a camerei din Canea (în Creta), fiind ziua aniversară a căderii Constantinopolului în mâinile Turcilor, deputatul Chefaldiani ridicându-se, a amintit colegilor sei acea zi memorabilă, în care neuitatul împărat Constantin Paleologul a căzut în mod eroic, lăsând urmașilor pe lângă exemplul înalt al jertfirii pentru patrie, și datorința de a reconstitui și libera națiunea căzută în robie. Numitul deputat a propus dietei ridicarea ședinței și punerea steagului de doliu deasupra localului camerei, în amintirea marelui desastru național. Propunerea a fost primită imediat în unanimitate.

Nenorocire groaznică. Ruperea de zăgazuri întemplată la Pocacostas (în Virginia) în urma eșirii apelor, a nimicit 30 orașe și linia ferată în lungime de 35 miluri. O miie de oameni și-au pierdut viața și 6000 au rămas fără locuință.

Bărbat și femeie amândouă fete. În Corotna din Galiția spaniolă, un cas foarte nostim dă de lucru la slujbașii orașului. Anume profesoara Marcella Gracia, fiica unui căpitan s'a cununat cu fiica unui profesor de limba engleză, Elisa Sanchez. Spre acest scop Elisa Sanchez s'a îmbrăcat în haine bărbătești și prin acte falsificate a făcut autoritățile să creadă, că într'adevăr e bărbat. Durere însă, tinera păreche nu mult s'a putut bucura de »fericirea conjugală«, căci autoritatea civilă i-a nimicit »legătura de aur«, ce în stil poetic însemnează căsătorie. Acum fetele sunt tare necăjite pentru că au fost despărțite.

Serviciul militar în Franța. Comisia de războiu a senatului francez a scăzut timpul de serviciu militar la doi ani.

Țarul rusesc în Germania. Ziarele rusești publică știrea, după zările berlineze, că împăratul rusesc a primit invitarea împăratului german, ca să vie la manevrele generale ale armatei germane în Dantzig. După nunta surorii sale Olga, și după-ce se vor

ține manevrele armatei rusești, împăratul Nicolae va merge dimpreună cu împărăteasa mai întâiu la Kopenhaga și apoi de aci la Dantzig la manevre.

Femei otrăvitoare. Din Neoplanta se vestesc două senzaționale cazuri de otrăvire. Un învățator de acolo, anume Nicolae Stachici, însurat abia numai de vr'o doi ani, a trebuit să se retragă la pensie, fiind slăbit de traiul neregulat, și s'a dus cu soția la socrul său la țeară. Aici însă soția dăscăliță a făcut cunoștința unui învățator tânăr, Ivanici, cu care a intrat în relații intime și doria să-i fie lui soție. Ca să-și ajungă scopul, ea a recurs la ajutorul unei babe din sat, Dragina Ciupici, care în curând i-a dat și sfat și »leac«, prin care se scape de bărbat. În toată dimineața a turnat câte o măsură de otrăvă în beutura soțului, până l-a omorât. Când însă »piedeca« fu înlăturată, tânărul învățator începuse să devină tot mai rece față de femeia criminală, și asta o mâhnit-o atât de mult, încât, tot cu ajutorul babei Ciupici, — a pus capăt și ăstui. Mama otrăvitului din urmă însă n'a lăsat lucrul într'atâta. A cerut cercetarea prin medici a cadavrului, și otrăvirea a fost dovedită; ear' aceasta a atras după sine și bănuiala, că și bărbatul ei va fi murit tot otrăvit de dinsa. A fost desgropat și cadavrul acestuia și otrăvirea s'a aflat și aci. În urma acestor dovezi, atât veduva dăscăliță, otrăvitoarea a doi bărbați după olaltă, cât și Dragina Ciupici, care i-a fost dat »leacurile«, au fost închise în temnița tribunalului din Neoplanta.

Ingropat de trei ori Casul s'a petrecut în comuna Unterwald, din cantonul Grigieni (Elveția). Acum zece zile fu scos din Rin cadavrul unui necunoscut. Trebuia să fie înmormântat; cele două comunități, protestantă și catolică, din comună traseră la sorți, ca de obicei, în care cimiter trebuie să fie înmormântat necunoscutul. Înmormântarea căzu la protestanți, și fu săvârșit cu ajutorul preotului.

A doua zi, însă, veni în comună rudele înecatului și recunoscură în acest cadavru, care fusese desgropat din ordinul autorităților, pe un frate al lor, catolic din naștere și convingere. Se urma pentru a doua oară la înmormântare cu funeralii catolice în cimiterul catolic.

Dar' după câteva zile, fu găsit la Maienfeld un alt cadavru. Rudele de mai sus declarară, că acesta e adevăratul lor frate, și că cel dintâiu îi înșelase prin marea-i asemănare. In urma acestui fapt, comunitatea catolică nu voi să mai aibă în cimiterul ei cadavrul necunoscutului, care căzuse la sorți protestanților, și ceru desgroparea. Cadavrul fu dus și îngropat pentru a treia oară. Populația a fost trist atinsă de atâta nenoroc a bietului mort.

Dentistul specialist Geza Schaffer a sosit în orașul nostru Orăștie și și-a început activitatea pe 8 zile în otelul »Coroana«. Recomandăm pe maestrul într'adevăr renumit, în atenția cetitorilor. (215—1)

Din însărcinarea „Reuniunii Economice“: Eidtor și redactor responsabil: Ioan Moța.

846—1901. număr.

(1)

ARVERESI HIRDETMENY

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbiróság 1901. évi V. 141/4 számú végzése által nagy-baári Novák Ilie javára néhei András Nikulae és Gyáth Anna ellen 128 kor. tőke, ennek 190 évi hó napjától számítandó % kamatai és eddig összesen 63 kor. 74 fill. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtást alkalmával biróilag lefoglalt és 682 koronára becsült szarvasmarhák és lóvakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 1901. évi V. 141/5 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nagy-Baáron alperes lakásain leendő eszközésére **1901. évi július hó 17-ik napjának d. e. 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban

megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pujon, 1901. évi június hó 25. napján.

RUSZUI,
kir. bir. vég.

453—1901. végrh. sz.

(2)

ARVERESI HIRDETMENY

Alólirótt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, miszerint a szászvárosi kir. járásbiróságnak 1901. évi V. 306 számú végzése folytán Dr. Draia Eneas szászvárosi ügyvéd által képviselt »Ardeleana« pénzüintézetnek Stanka luon lui luon és társai felkenyéri lakosok elleni 80 kor. ennek 1899. évi 24/IX-tőli 6% kamatai 42 korona eddigi és ezuttali 3 kor. 20 fill. árverés kitűzetési költségek erejéig kielégítésként lefoglalt és 770 koronára becsült ökrök, sertések, szekerek és kocsii birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságnak 1901. évi V. 306/2 sz. végzése folytán a helyszínén vagyis Felkenyéren adósok lakásán leendő eszközésére határidőül kitűzetik **1901. évi július hó 19-ik napjának d. e. 1/2 10 órája** a midőn és a fenti ingok esetleg becsáron alól és azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi július hó 2-án.

RÁCZ ÁRPÁD,
kir. bir. végrehajtó

667—1901. végr. sz.

(3)

ARVERESI HIRDETMENY

Alólirótt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120 §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságnak 1900. évi Sp. II. 232/4 számú végzése folytán Dr. Draea Eneas szászvárosi ügyvéd által képviselt »Ardeleana« pénzüintézetnek javára Popeszk Ioan lui Ioan és társai n.-denki lakosok elleni 56 kor. tőke ennek 1898. évi 1/VI-tőli 8% kamatai 8 kor. 86 fill. eddigi valamint ezuttali 3 kor. 40 fill. árverés kitűzetési költségek erejéig kielégítésként lefoglalt és 860 koronára becsült tehének, sertések, szekerek, kocsii, és széna birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságnak 1901. évi V. 476/2 számú végzése folytán a helyszínén vagyis N.-Denken községben adósok lakásán

leendő eszközésére határonapul **1901. évi július hó 22. napjának d. e. 9 órája** tüzetik ki, a midőn és a fenti ingóságok esetleg becsáron alól is azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni.

A befolyandó vételár pedig birói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi július hó 2-én.

RÁCZ ÁRPÁD,
kir. bir. végrh.

454—1901. végrh. sz.

(4)

ARVERESI HIRDETMENY

Alólirótt kir. bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, miszerint a szászvárosi kir. járásbiróságnak 1901. évi V. 307 számú végzése folytán Dr. Draia Eneas szászvárosi ügyvéd által képviselt »Ardeleana« pénzüintézetnek Stanka luon lui luon és társai felkenyéri lakosok eleni 186 kor. tőke, ennek 1899. évi 24/IX-tőli 6% kamatai 1146 kor. 86 fill. eddigi és ezuttali 3 kor. 40 fill. árverés kitűzetési költségek erejéig kielégítésként lefoglalt és 2136 koronára becsült ökrök, sertések, sertés ol, szekerek és kocsii oldalak birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságnak 1901. évi V. 307/2 sz. végzése folytán a helyszínén vagyis Felkenyéren adósok lakásán leendő eszközésére határidőül kitűzetik **1901. évi július hó 19-ik napjának délelőtti 11 órája** a midőn is a fenti ingok esetleg becsáron alul is azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi július hó 2-án.

RÁCZ ÁRPÁD,
kir. bir. végrh.

NOU DEPOSIT
de scânduri și lemne de zidiri!

Atragem luarea aminte a publicului nostru asupra depositului de scânduri și lemne de zidiri, pe care l'a deschis și dl Dumitru Martin, maestru templar în Orăștie, în str. Căstăului!

Scărmănare de lână!

Subscrisul mi-am adus și așezat în Vinerea, la moara de firez, în capul din jos al comunei, **o mașină de sistemul cel mai nou pentru scărmănarea lânii.**

Lâna ese așa de frumos aleasă ca mătasa, și lucrul îl isprăvesc repede. Lucrez cu prețuri moderate de tot!

Dela 3 Aug. n. (Sâmbăta de după Sft. Ilie) incolo încep a veni la Orăștie cu căruța în fiecare Sâmbătă și adun lână dela cei-ce voesc a mi-o da spre scărmănare, o duc, li-o scarmăn și li-o aduc, la oraș, pentru numai câte 8 cr. kilo! Voiu sta la economul Bocoj, în capul orașului (spre stație).

Dacă cuiva i-s'ar perde din lână, eu sunt răspunzător și o plătesc.

Cei-ce din jurul Orăștiei aduc ei înșiși lână la Vinerea, li-s'e face cu preț și mai mic, cu abia 6 cr. kilo.

Cu o cale fac cunoscut, că la mine se află deposit de **scânduri**, totodată că am și teasc de stors oleiu, așa că cine vrea, cu o cale până îi gat lână, poate stoarce oleiul în piuă și teasc admirabil!

Aron Herlea

în Vinerea.

3774—1901. tkvi sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A dévai kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy Boncsina Márton végrehajthatónak Popa Iuon lui Iuon végrehajtást szenvedő elleni 366 kor. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az 1881. évi LX. t.-cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a dévai kir. törvényszék és járásbiróság területén levő Vormága községben fekvő a vormágai 82 sz. tjkvben A + 1 rsz. 198 3 199 hrszból Popa Iuon l. Iuon felerésére 1 kor., az A + 2 rsz. 486 487 hrsz. felerésére 13 kor., A + 3 rsz. 1514 hrsz. felerésére 7 kor., A + 4 rsz. 1532/1 hrsz. felerésére 6 kor., A + 5 rsz. 1556/2 hrsz. felerésére 4 kor., A + 6 rsz. 1604/2 hrsz. felerésére 8 kor., A + 7 rsz. 1605/1 hrsz. 1/2 részére 9 kor., A + 8 rsz. 1675 hrsz. felerésére 8 kor., A + 11 rsz. 2329/1 2331/1 hrsz. felerésére 25 kor. 50 fillér., A + 12 rsz. 2767/1 hrsz. felerésére 61 kor. 50 fill., A + 13 rsz. 2777 hrsz. felerésére 26 kor. 50 fill., A + 14 rsz. 2782 hrsz. felerésére 14 kor. 50 fill., A + 15 rsz. 3022 3023 hrsz. felerésére 47 kor., A + 16 rsz. 3214 hrsz. 24 kor. 50 fill., A + 17 rsz. 3337 3338 3339 hrsz. felerésére 27 kor. 50 fill., A + 18 rsz. 3341 hrsz. felerésére 26 kor. 50 fill., A + 19 rsz. 3349 hrsz. felerésére 35 kor., A + 21 rsz. 3369 hrsz. felerésére 30 kor. 50 fill. A + 22 rsz. 3396 hrsz. felerésére 6 kor. 50 fill. és A + 23 rsz. 4007 hrsz. felerésére 3 kor. 50 fillérben ezennel

megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1901. évi október hó 7-ik napján d. e. 9 órakor** Vormága község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alol is eladatni fognak.

Árverezni szándékozok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvavékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A dévai kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

Kelt Déván, 1901. évi június hó 19-én.

Fábián,
kir. tszéki bíró.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 330.000

(92)

Depuneri: peste cor. 2.000.000.

28—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 80.0;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6 1/2;	5) arêndează și exarêndează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce atacere se poate rezolva verbal în biuroul institului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Direcțiunea.

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

Se recomandă a executa următoarele :

- Opuri, Broșuri și Placate
- Billete de logodnă și cununie
- Carte și epistole

☆ Circulare & preț-curenturi

Note, Bilete de vizită după plac și cerere

Registre și imprimate

Anunțuri

Compturi și Adrese.

Bilanțuri etc. etc.

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comandă prompt și cu cea mai mare acurateță!

Comande din afară se efectuesc repede!